

Kazimierz Kaeppele

Sprawozdanie z plenarnego posiedzenia Naczelnej Rady Adwokackiej w dn. 10-11. XI. 1973 r.

Palestra 18/1(193), 86-89

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A.

Sprawozdanie z plenarnego posiedzenia Naczelnej Rady Adwokackiej w dn. 10-11. XI. 1973 r.

W dniach 10 i 11 listopada 1973 r. w sali konferencyjnej Zarządu Głównego ZPP odbyło się plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej z udziałem: przedstawiciela Wydziału Administracyjnego KC PZPR tow. J. Sytego, naczelnika Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury w Ministerstwie Sprawiedliwości adw. B. Lityńskiego oraz adw. W. Aberta i sędziego S. Stelmachowskiego z tego Wydziału, przedstawiciela CK SD sędziego A. Millera oraz adw. J. Nowakowskiego, reprezentującego Ośrodek Badawczy Adwokatury.

Proponowanym przez Prezydium NRA tematem obrad były następujące zagadnienia:

- 1) sprawy programowe,
- 2) sprawa radców prawnych,
- 3) sprawa usprawnienia i unowocześnienia pracy zespołów adwokackich.

W pierwszym dniu obrad, po przyjęciu porządku dziennego i protokołu posiedzenia plenarnego z dnia 9.VI.1973 r., Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Zdzisław C z e s z e j k o dokonał wprowadzenia do obrad plenarnych *.

Po wysłuchaniu referatu wprowadzającego Plenum NRA dokonało wyboru komisji problemowych:

- 1) do spraw programowych — w składzie: adw. prof. dr K. Buchała, adw. M. Dubois, adw. M. Gabryjelski, adw. J. Nowakowski, adw. A. Pierzak, adw. dr W. Pocięj i adw. W. Świątek;
- 2) do spraw radców prawnych — w składzie: adw. H. Holak, adw. J. Kiełbowicz, adw. S. Maciejewski, adw. Z. Piekarski, adw. dr E. Sindlewski, adw. Z. Skrzywanek, adw. E. Soroko i adw. M. Staniszkis;
- 3) do spraw zespołowych — w składzie: adw. C. Bielicki, adw. J. Boliński, adw. E. Grygiel, adw. S. Rogoż i adw. S. Warcholik.

* Referat ten zamieszczony jest na wstępie niniejszego numeru „Palestry”.

Po wyborze komisji nastąpiła uroczystość wręczenia odznak adwokackich. Sekretarz NRA adw. E. Ma z u r odczytał uchwałę Prezydium NRA z dnia 25.X.1973 r., mocą której przyznane zostały 20 kolegom Złote i 6 kolegom Srebrne Odznaki „ADWOKATURA PRL”. Spośród odznaczonych kolegów przybyło 16 na uroczyste wręczenie odznak. Prezes NRA, witając wyróżnionych kolegów, podkreślił, że odznaki są wyrazem i symbolem uznania za ich długoletnią, trudną i wyróżniającą się pracę w zawodzie adwokackim, a następnie dokonał uroczystego wręczenia odznak, które otrzymali: adw. Feliks Krajewski — złotą (Białystok), adw. Edmund Masiak — złotą (Gdańsk), adw. dr Józef Pisarek — złotą (Katowice), adw. Zbigniew Brosz — złotą (Koszalin), adw. dr Stanisław Długopolski — srebrną (Kraków), adw. Aleksander Czapski — srebrną (Lublin), adw. Zygmunt Albrecht — złotą (Łódź), adw. Eugeniusz Zobel — srebrną (Łódź), adw. Stefan Askanas — złotą (Warszawa), adw. Edmund Biejat — złotą (Warszawa), adw. Franciszek Sadurski — złotą (Warszawa), adw. Zygmunt Skoczek — złotą (Warszawa), adw. Władysław Żywicki — złotą (Warszawa), adw. Krzysztof Bieńkowski — złotą (Warszawa), adw. Jan Malewicz — srebrną (Warszawa) i adw. Kazimierz Koziorowski — złotą (Wrocław).

Po akcie uroczystej dekoracji, w imieniu odznaczonych podziękował Prezydium NRA za wyróżnienie w ciepłych i serdecznych słowach adw. Zygmunt Albrecht, a następnie członkowie Naczelnej Rady Adwokackiej oraz Goście biorący udział w plenarnym posiedzeniu składali przy tradycyjnej lampce wina w miłej, koleżeńskej atmosferze gratulacje wyróżnionym kolegom.

Zagadnienia, które stanowiły tematykę plenarnego posiedzenia, stały się jeszcze w dniu 10.XI.br. przedmiotem obrad w poszczególnych komisjach problemowych.

Komisja programowa obradowała z udziałem Prezesa i Sekretarza NRA, przedstawicieli Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury w Ministerstwie Sprawiedliwości w osobach naczelnika B. Lityńskiego i adw. W. Aberta oraz rzecznika prasowego NRA adw. S. Podemskiego.

Komisja do spraw radców prawnych obradowała z udziałem Wiceprezesa NRA adw. W. Dąbrowskiego, członka NRA adw. T. Sarnowskiego, przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości sędziego G. Gniota i wicedziekana Rady Adwokackiej w Warszawie adw. R. Marka.

Natomiast Komisja do spraw zespołów adwokackich obradowała z udziałem przedstawiciela Samodzielnego Wydziału do spraw Adwokatury w Ministerstwie Sprawiedliwości sędziego S. Stelmachowskiego, Wiceprezesa NRA adw. dra Z. Krzezińskiego, Skarbnika NRA adw. K. Potrzebowski i Rzecznika Dyscyplinarnego NRA adw. L. Gluzy.

Spośród problemów, które były przedmiotem obrad Komisji programowej, i to w zakresie zarówno oceny dotychczas zrealizowanych zadań, jak i dalszych kierunków działania, należy wymienić takie węzłowe dla adwokatury zagadnienia, jak legislacja, sprawa zapewnienia możliwości rzeczywistego korzystania z urlopów, etyka, godność zawodu, sprawy socjalno-bytowe, renty i emerytury.

Omawiając zagadnienie wykonywania zawodu, dużo uwagi poświęcono poziomowi pracy zawodowej, podkreślając zarazem, że podnoszenie

jakości pracy należy rozumieć szerzej. Chodzi tu mianowicie nie tylko o szkolenie zawodowe, ale również o wzbogacanie wiedzy prawniczej w związku ze stałym postępowaniem nauki.

W dyskusji na temat etyki i godności zawodu wskazywano na dające się zauważyć w niektórych ośrodkach niedostateczne zainteresowanie się etyką zawodową. Uchodziłoby to za zjawisko ujemne, gdyby się okazało, że nie dotyczy to tylko jednostkowych wypadków, lecz że ma zasięg szerszy, albowiem adwokatura może funkcjonować prawidłowo jedynie przy założeniu bardzo wysokiego poziomu etycznego.

Żywą dyskusję wywołała również sprawa wpisów na listę adwokatów, przy czym wyrażano pogląd, że rady adwokackie powinny analizować sprawę siedzib pod kątem ich prawidłowości i zgodności z interesem wymiaru sprawiedliwości.

W dyskusji nad problematyką nowelizacyjną dominowała sprawa niezwykle ważna — i to nie tylko dla adwokatury, ale również dla całego wymiaru sprawiedliwości — a mianowicie sprawa tzw. „urzędówek”, która już od dawna jest bardzo żywo dyskutowana w środowisku adwokackim, łączy się ona bowiem nie tylko z węzłową problematyką zawodową, ale i z przyjętą w naszym ustroju zasadą odpłatności za pracę. W sprawie tej zarówno środowisko jak i przedstawiciele resortu wyrażają zgodny pogląd co do samej zasady, tzn. co do konieczności wprowadzenia odpłatności „urzędówek”, różnią się jednak w zapatrywaniu na to, gdzie szukać źródeł ich finansowania. O ile bowiem postulaty adwokatury zmierzają do przyjęcia odpłatności „urzędówek” pokrywanej przez Skarb Państwa, o tyle przedstawiciele resortu wysuwali koncepcję odpłatności z funduszu utworzonego w ramach ryczału.

Sprawa radców prawnych była przedmiotem kontrowersyjnych głosów w dyskusji zarówno w Komisji problemowej, jak i na plenarnym posiedzeniu. Chodziło głównie o to, czy i w jakim zakresie rozważana integracja byłaby społecznie dla obu grup zawodowych korzystna. Zgodnie przy tym podkreślano, że sprawa ta jest złożona, a ewentualne propozycje adwokatury mogą stanowić tylko koncepcje wyjściowe przy rozważaniu różnych alternatyw w tej kwestii.

Przedmiotem obrad Komisji do spraw zespołów była przede wszystkim sprawa dotycząca dalszej poprawy warunków lokalowych i zaplecza technicznego biurowości oraz zasada udostępniania akt sądowych.

Po zakończeniu w dniu 11.XII.1973 r. obrad plenarnych przewodniczący poszczególnych komisji problemowych, a mianowicie adw. dr Pocięj (Komisji do spraw programowych), adw. dr E. Sindlewski (Komisji do spraw radców prawnych) i adw. S. Warcholik (Komisji do spraw zespołów) złożyli sprawozdania z wyników pracy w komisjach wraz z komentarzem dotyczącym przebiegu obrad oraz przedstawili projekty uchwał.

W toku dyskusji nad sprawozdaniami poruszono następujące problemy: związanie adwokata z siedzibą przez zamieszkanie (dziekan Rogoż), przekazywanie informacji o zagadnieniach adwokatury profesorom prawa (dziekan Bielicki), godność zawodu i rękojmia należytego wykonywania zawodu (dziekan Warcholik), ferie i wpisy (Wiceprezes Krzemiński), lo-

kale zespołów (Wiceprezes Dąbrowski) oraz sprawę radców prawnych, najogólniej rzecz ujmując — w aspekcie dostosowania modelu i organizacji obsługi prawnej jednostek gospodarki uspołecznionej do rozwojowych potrzeb w ramach spójności prawa i organizacji organów ochrony prawnej.

W toku dyskusji dziekan adw. C. Bieliński (Koszalin) wyraził pogląd o konieczności udziału Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej w Radzie Legislacyjnej, a to ze względu na rolę i funkcję spełnianą przez adwokaturę w naszym systemie społeczno-prawnym. Pogląd ten, jak również wniosek o podjęcie stosownej uchwały został jednogłośnie zaaprobowany i w związku z tym Naczelna Rada Adwokacka postanowiła przedstawić Ministrowi Sprawiedliwości prośbę o włączenie Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej do składu Rady Legislacyjnej.

W wyniku dyskusji nad przedstawionymi sprawozdaniami z obrad poszczególnych komisji i nad zgłoszonymi projektami uchwał Naczelna Rada Adwokacka podjęła trzy uchwały, których treść podano niżej pod pkt B. *

Wymienione uchwały zostały podjęte jednogłośnie z wyjątkiem uchwały o radcach prawnych (3 osoby wstrzymały się od głosu).

Po wyczerpaniu porządku dziennego Prezes NRA adw. Zdzisław Czeszejko zamknął posiedzenie, dziękując zebranym za udział w obradach.

Opracował
adw. Kazimierz Kaeppele

B.

Uchwały Plenum Naczelnej Rady Adwokackiej

1.

Uchwała Plenum NRA z dnia 11 listopada 1973 r. w sprawach ogólnoprogramowych:

1. Uznać, że dotychczasowa praca Prezydium NRA odpowiada wytycznym Plenum Naczelnej Rady Adwokackiej i stanowi kontynuację ustalonej linii postępowania. Zaleca się nieustannie i konsekwentnie prowadzić dalsze prace nad podniesieniem autorytetu adwokatury z uwzględnieniem wytycznych VI Zjazdu PZPR oraz I Krajowej Konferencji PZPR. W ramach tej działalności należy zwrócić szczególną uwagę na rolę i funkcję adwokatury w przestrzeganiu prawa i jego porządkowaniu oraz w kształtowaniu świadomości prawnej. Jest to obowiązek spoczywający na wszystkich organach adwokatury.

* Patrz: str. 89—94.